

Hello, Shakespeare!

KLARAR TONEN. Lisa Byers Runberg blåser i näverluren som snart ska ljuda hemma hos Shakespeare.

FOTO: LASSE MODIN

Grattis, "Lur-Lisa" Byers Runberg ...

... i Saringe som fick det exklusiva uppdraget att tillverka fyra näverlurar till William Shakespeares Globe Theatre i London. Hur ska de användas?

– De finns med i uppsättningen av Shakespeares *Titus Andronicus* som har premiär den 20 maj.

Varför fick just du detta uppdrag?

– Det är få i världen som behärskar hantverket. Jag är antagligen den enda professionella i Sverige.

Hur går hantverket till i korta drag?

– Jag plockar näver i skogen och virar det runt en trästomme av lokalt virke. Allt material är noga utvalt. Sedan vidtar provspelningar, det svåraste med hantverket är att få fram den höga, klara tonen.

Hur länge har människor blåst i sådana här lurar?

– Det finns nog en 2 000-årig tradition, men de äldsta fynden är från

900-talet. Materialet är förgängligt och utslitna lurar var bra att tända brasan med.

Jag förknippar näverlur med fäbodrar. Är det rätt?

– Ja, den brukades som signalinstrument för att hålla kontakt, locka på korna och skrämja iväg rovdjur. Men den förekommer i fler sammanhang. I Norge användes näverlur för att leda in fartyg i fjordarna vid dåligt väder.

Hur blev du intresserad av detta ovanliga hantverk?

– Jag halkade in på ett bananskal. Jag har alltid gillat att tälja och när jag en gång skulle köpa en näverlur blev jag uppmanad att försöka göra en själv. Sedan år 2002 driver jag en egen verkstad här i Saringe efter att ha gått i skola hos den gamle mästaren Rune Selén.

Mer att läsa hittar du på
www.naverlur.nu